

Presuda Suda (peto vijeće) od 5. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal administratif de Melun, Francuska) – Sophie Mukarubega protiv Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

(Predmet C-166/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Vize, azil, useljavanje i ostale politike vezane uz slobodno kretanje osoba — Direktiva 2008/115/EZ — Vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom — Postupak donošenja odluke o vraćanju — Načelo poštovanja prava na obranu — Pravo državljanina treće zemlje s nezakonitim statusom da bude saslušan prije donošenja odluke koja može utjecati na njegove interese — Odbijanje upravnog tijela, praćeno obvezom napuštanja državnog područja, da tom državljaninu izda boravišnu dozvolu na osnovi azila — Pravo na saslušanje prije donošenja odluke o vraćanju)

(2015/C 007/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif de Melun

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sophie Mukarubega

Tuženici: Préfet de police, Préfet de la Seine-Saint-Denis

Izreka

U okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, pravo na saslušanje u svakom postupku, primijenjeno u kontekstu Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom i osobito njezina članka 6., treba tumačiti u smislu da se ono ne protivi tome da nacionalno tijelo ne sasluša državljanina treće zemlje specifično u pogledu odluke o vraćanju u slučaju kad, nakon što je utvrdilo da je njegov boravak na državnom području nezakonit slijedom postupka u kojem je u potpunosti poštovano njegovo pravo na saslušanje, želi protiv njega donijeti takvu odluku, bez obzira na to je li ili nije odluka o vraćanju nastupila nakon odbijanja boravišne dozvole.

⁽¹⁾ SL C 164, 8.6.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 5. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Centrale Raad van Beroep – Nizozemska) – O. Tümer protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Predmet C-311/13) ⁽¹⁾

(Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca — Direktiva 80/987/EEZ — Zaposlenik državljanin treće zemlje koji nema valjanu boravišnu dozvolu — Nepriznavanje prava na naknadu zbog insolventnosti)

(2015/C 007/09)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: O. Tümer

Tuženik: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Izreka

Odredbje Direktive Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca, kako je izmijenjena Direktivom 2002/74/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002., treba tumačiti tako da se protivne nacionalnom propisu o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca, poput onoga u glavom postupku, prema kojem se državljanin treće zemlje koji u državi članici o kojoj je riječ ne boravi zakonito ne smatra zaposlenikom s pravom na naknadu zbog insolventnosti na ime, među ostalim, nepodmirenih potraživanja u slučaju insolventnosti poslodavca, iako se taj državljanin treće zemlje na temelju odredaba građanskog prava te države članice kvalificira kao „zaposlenik” s pravom na plaću koje može biti predmet tužbe protiv njegovog poslodavca pred nacionalnim sudovima.

(¹) SL C 250, 31.8.2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. studenoga 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Scottish Land Court – Ujedinjena Kraljevina) – Robin John Feakins protiv The Scottish Ministers

(Predmet C-335/13) (¹)

(Prethodni postupak — Zajednička poljoprivredna politika — Program jedinstvenih plaćanja — Uredba Komisije (EZ) br. 795/2004 — Članak 18. stavak 2. — Nacionalna rezerva — Iznimne okolnosti — Načelo jednakog postupanja)

(2015/C 007/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Scottish Land Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Robin John Feakins

Tuženik: The Scottish Ministers

Izreka

1. Članak 18. stavak 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 795/2004 od 21. travnja 2004. o detaljnim pravilima za provedbu programa jedinstvenih plaćanja kako je predviđeno u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1782/2003 o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1974/2004 od 29. listopada 2004., treba tumačiti na način da se primjenjuje kada, s jedne strane, poljoprivrednik ispunjava uvjete za primjenu dvaju ili više od članaka 19. do 23.a navedene uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004, i kada, s druge strane, poljoprivrednik koji ispunjava uvjete za primjenu najmanje jednog od članaka 19. do 23.a navedene uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 1974/2004, uz to ispunjava i uvjete za primjenu najmanje jednog od članaka 37. stavka 2., 40., 42. stavka 3. i 42. stavka 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1782/2003 od 29. rujna 2003. o zajedničkim pravilima za programe izravne potpore u sklopu zajedničke poljoprivredne politike i o uvođenju određenih programa potpore poljoprivrednicima te o izmjeni uredaba (EEZ) br. 2019/93, (EZ) br. 1452/2001, (EZ) br. 1453/2001, (EZ) br. 1454/2001, (EZ) br. 1868/94, (EZ) br. 1251/1999, (EZ) br. 1254/1999, (EZ) br. 1673/2000, (EEZ) br. 2358/71 i (EZ) br. 2529/2001.